GREGORIUS MAGNUS
Zwettl, 4. Viertel 12. Jh.
Seite 82v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

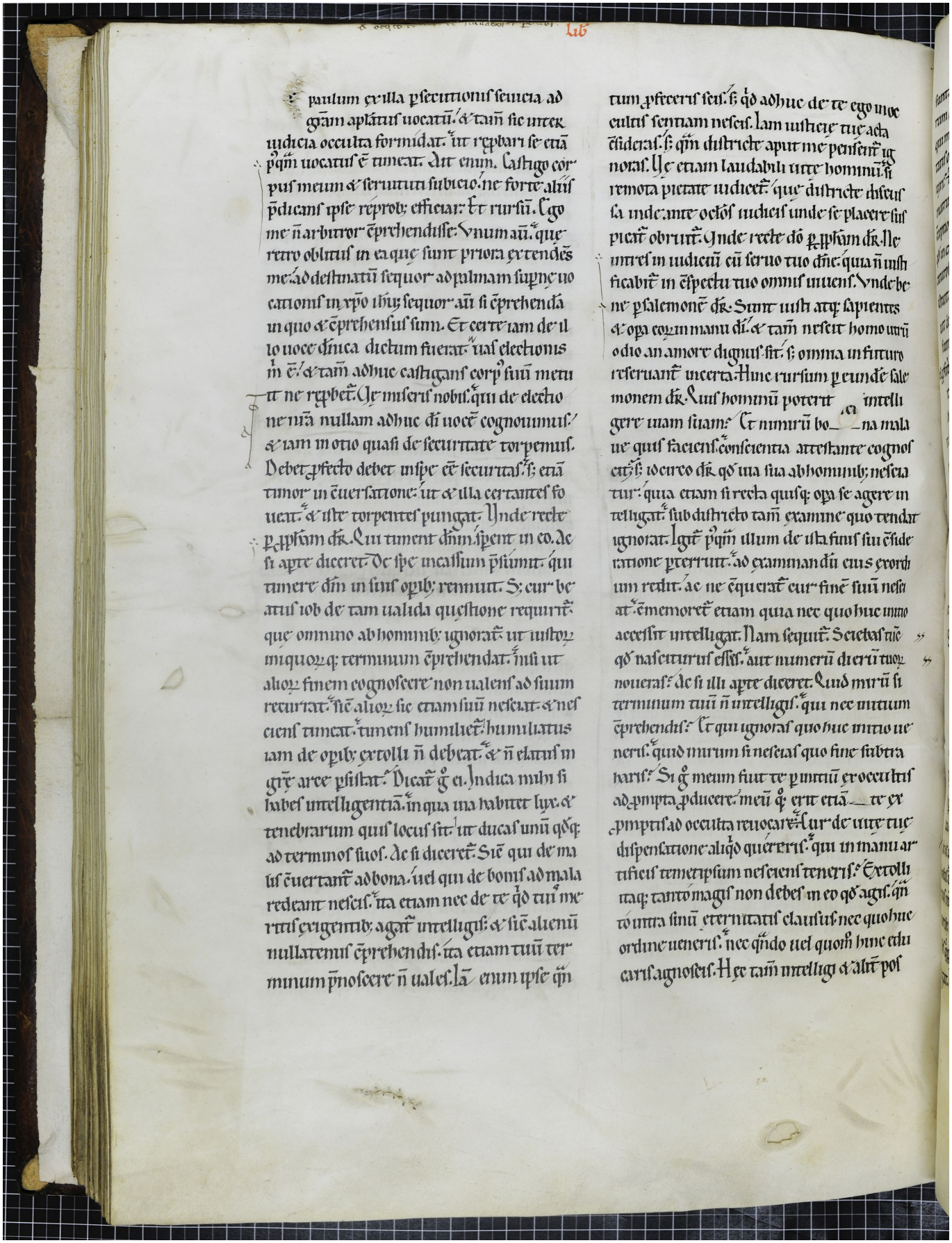

paulum cū illa p̄secutionis seuicia ad
gr̄am aplātus uocatū. & tam̄ sic inter
iudicia occulta formidat. ut reprobari se etiā
p̄qm̄ uocatus ē timeat. Ait enim. Castigo cor
pus meum & seruitutī subiecio. ne forte alīis
p̄dicans ipse reprobus efficiar. Et rursū. Ego
me ñ arbitror ēprehendisse. Vnum aū. que
retro oblitus in ea quē sunt priora extendēs
me. ad destinatū sequor ad palmam supnē uo
cationis in xp̄o ihū. sequor aū si ēprehendā
in quo & ēprehensus sum. Et certe iam de il
lo uoce d̄ñica dictum fuerat. uas electionis
mihi ē. & tam̄ adhuc castigans corp̄ suū metu
it ne reprobē. Qui miseris nobis. qui de electio
ne nūa nullam adhuc dī uocē cognouimus.
& iam in otio quasi de securitate torpemus.
Debet p̄fecto debet inspice cē securitas. si etiā
timor in ēuersatione. ut & illa certantes fo
ueat. & iste torpentes pungat. Vnde recte
p̄ psām dr̄. Qui tument d̄ñm. spent in eo. de
si aptē diceret. De spe incassum p̄sumit. qui
timere d̄ñm in suis opib; renuit. S; cur be
atus iob de tam ualida quēstione requirit.
que omnino ab hominib; ignorat. ut iustor
iniquor q; terminum ēprehendat. nisi ut
alior finem cognoscere non ualens ad suum
recurrat. sicē alior sic etiam suū nescit. & nes
ciens timeat. timens humiliet. humiliatus
iam de opib; extolli ñ debeat. & ñ elatus in
gr̄ē arce p̄sistat. Dicat ḡ ei. Indica mihi si
habes intelligentiā. in qua ima habitet lux. &
tenebrarum quis locus sit. ut ducas unū q̄q;
ad terminos suos. De si diceret. Sicē qui de ma
lis ēuertant̄ ad bona. uel qui de bonis ad mala
redant nescis. ita etiam nec de te q̄d tui me
ritis exigentib; agat̄ intelligis. & sicē alienū
nullatenus ēprehendis. ita etiam tuū ter
minum p̄noscere ñ uales. Iā enim ipse q̄n
tum p̄feceris scis. si q̄d adhuc de te ego in oc
cultis sentiam nescis. Iam iustitiē tuē acta
ēsideras. si q̄m̄ districte apud me pensent̄ ig
noras. Vt etiam laudabili uite hominū si
remota pietate iudicet. que districte discus
sa inde ante oculos iudicis unde se placere sus
picat̄ obrunt̄. Vnde recte dō p̄ psām dr̄. Ne
intres in iudicio cū seruo tuo d̄ñe. quia ñ iusti
ficabit̄ in ēspectu tuo omnis uiuens. Vnde be
ne psalmonē dr̄. Sunt iusti atq; sapientes
& opa eor in manu dī. & tam̄ nescit homo utrū
odio an amore dignus sit. si omnia in futuro
reseruant̄ incerta. Hunc rursum p̄ eundē sal
monem dr̄. Quis hominū poterit intelli
gere uiam suam. Et rursū bo— —na mala
ue quis faciens. conscientia attestante cognos
cat. si. Idcirco dr̄ q̄d uia sua abhominib; nescia
tur. quia etiam si recta quisq; opa se agere in
telligat. sub districto tam̄ examine quo tendat
ignorat. Igit̄ p̄qm̄ illum de ista finis sui ēside
ratione preterit. ad examinan dī eius extorci
um redit. ac ne ēquerat̄ cur finē suū nesci
at. ēmemoret̄ etiam quia nec quo huc intro
accessit intelligat. Nam sequit̄. Scietas tuē
q̄d nasciturus essis. aut numerū dierū tuor
noueras. De si illi aptē diceret. Quid mirū si
terminum tuū ñ intelligis. qui nec initium
ēprehendis. Et qui ignoras quo huc intro ue
neris. quid mirum si nescias quo fine subtra
haris. Si ḡ meum fuit te p̄ initiū extra occultis
ad p̄mpta p̄ducere. meū q̄q; erit etiā te ex
p̄mptis ad occulta reuocare. Cur de uite tuē
dispensatione aliq̄d quereris. qui in manu ar
tificis temetipsum nescienS teneris. Extolli
taq; tanto magis non debes in eo q̄d agis. q̄n
to intra sinū eternitatis clausus nec quo huc
ordine ueneris. nec q̄ndo uel quom̄ hinc eiu
caris agnoscis. Hec tam̄ intelligi & alit̄ pos